

Pán a smrt

Umbrtka

Že něco by mělo přijít
Ale kam co nebo kdo
Bez účasti lidí i času
Smrt to bude oblečená
Duhou krásná žena
Pomalu bude mizet
Ve stínech a hromadách mraků
Tesklivá poraněná zed'
Z šedesátých let

Nebude mít na zaplacení umbrtka
rozmáčené časopisy
a cedule s prodejem kaprů
déšť ve Varšavě starý
přes šedesát let

Tam měl náš pán bábu
Neustále sahala na dveře
A netrefila kliku
A v šedesáti měla husté černé kadeře

A náš pán má věneček
Zná každou hospodu
Ne rekreačně večer
Ale hned po práci
Kdy je tam krásně pomalo
A dělníci věší vaňáky u dveří

Bezhlavá smrt vyndává lebku svoji
Z poloprázdného půllitru
Aby se mohla milovat s pivem
A umbrtka se před ní strachy netřese
Je zakloněný a jako by to neviděl

Pravou ruku má zvednutou
chlapec na sněhové kouli
Nebojí se že spadne
a bude mít bouli
Na to děti nemyslí
Nemají v hlavě tolik diktátorů

My tenkrát z výšky viděli ulice
Ze stromů a sloupků plotů
Cikáni v mlze báli se našich hmot
Tam chodil umbrtka taky
Šel Dušanovi nebo za Petrem
Opření o zarostlý plot tam stáli
Petr Šmíd porazil pár stromů
a pak ho vzala smrt

„Ty lidi jsou stejný
vy ste každém tak jinej
jako nejbarevnější západ smrti
je veselá a neskloní se
má svoje hodiny svoje salámy a sýry“